

Cahiers Politiestudies (CPS)

Hoofdredacteur: **Elke Devroe**

Algemene editoren: **Paul Ponsaers,**

Lodewijk Gunther Moor

Redactie: **Arjen Schmidt**

De Cahiers Politiestudies is een kwartaalreeks die zich richt op hoogstaande bijdragen over politieke vraagstukken en fenomenen die er voor de politie toe doen.

De reeks is multidisciplinair, waarbij politiemensen en criminologen versterkt worden door beoefenaars van andere disciplines.

De reeks wordt begeleid door een adviesraad, samengesteld uit praktijkmensen en academici die de laatste stand van het wetenschappelijk onderzoek opvolgen.

Deze combinatie van no-nonsense informatie getoetst aan de laatste wetenschappelijke stand van zaken, maakt de Cahiers Politiestudies uniek in het Nederlandse taalgebied.

Het redactiecomité waakt over de kwaliteit van de ingediende teksten dankzij een double blind peerreview-procedure en ontwikkelt een proactief beleid met het oog op het samenstellen van thematische volumes. Daartoe worden gasteditoren in België en Nederland aangezocht.



CPS: dé referentie voor politiewetenschappen

Jaargang 2017

Cahier 42: Aanpak van gewelddadige radicalisering

februari 2017, Jg. 2017/1

Editoren: **Maarten De Waele, Jannie Noppe, Hans Moors, Aart Garssen**

Het actuele debat inzake radicalisering wordt overheerst door 'waarom'-vragen naar de maatschappelijke oorzaken. Komen golven van links, rechts en single-issue extremisme werkelijk voort uit andere maatschappelijke onderstromen? Of zijn er al dan niet gemeenschappelijke 'root causes'? Hoe ontwikkelt zich het activisme van mensen, in de context van wat er in de Nederlandse en Belgische samenleving en daarbuiten gebeurt wat mensen tot handelen aanzet? Dit Cahier wenst vooral in te zoomen op de aanpak van het fenomeen en de rol van lokale actoren. We vragen ons af hoe het fenomeen vandaag lokaal praktisch en beleidsmatig wordt aangepakt en of er andere accenten gelegd (kunnen) worden, waarbij we denken aan EXIT-programma's, (vroeg)signalering, initiatieven op het vlak van de geestelijke gezondheidszorg of het aanbieden van versterkende weerbaarheidsoefeningen. Moet de politie hierbij betrokken worden? Wat zijn 'good (police) practices' in binnen- en buitenland? Hoe kunnen we de diverse uitingsvormen van ideologisch geïnspireerd activisme op lange termijn beheersen en onder controle houden?

Cahier 43: Eigenrichting

mei 2017, Jg. 2017/2

Editoren: **Paul Ponsaers, Elke Devroe, Lodewijk Gunther Moor, Kees van der Vijver, Bas van Stokkom, Janine Janssen**

Rechtshandhaving is de verantwoordelijkheid van de overheid. Het 'sociaal contract' biedt burgers

overheidsbescherming in ruil voor coöperatie aan de democratische samenleving. Dit monopolie leidt tot een verbod op eigenrichting: burgers mogen het heft niet in eigen handen nemen. In de democratische samenleving is dit immers niet gewenst en streng gereguleerd. Afgelopen decennia echter wordt er in het kader van zelfredzaamheid een gedeelte teruggelegd bij de burger, en is het omgaan met eigenrichting aan herijking toe. Een tweede evolutie betreft de culturele eigenrichting. Het gaat hier om migrantengroepen die er concurrerende waarde- en normensystemen op na houden en wensen dat de rechtshandhaving plaatsvindt volgens geheel andere normen dan deze in het gastland. In welke mate kan afwijkende rechtshandhaving een plaats vinden in de democratische samenleving? Op deze vragen biedt dit Cahier antwoorden.

Cahier 44: De vervloeiing van binnenlandse en buitenlandse veiligheid

september 2017, Jg. 2017/3

Editoren: **Timo Kansil, Willy Bruggeman, Jan Terpstra, Jelle Janssens**

Dit Cahier gaat dieper in op de wijze waarop internationale politiewerking in toenemende mate vorm wordt gegeven. Deze internationale inzet is van oudsher een specialisme dat minder aandacht krijgt dan de lokale en nationale oriëntatie van de politie. De vraag is of dit door de huidige veiligheidsontwikkelingen nog gerechtvaardigd is. In het bijzonder de vervloeiing van binnenlandse en buitenlandse veiligheid roept de vraag op of een organisatorisch onderscheid tussen binnen- en buitenland nog voldoet. Wat betekent dit voor

(post-)conflict regio's? Voor de opbouw van nieuwe democratieën? Hebben private organisaties hier al dan niet een plaats in? Daarom wordt deze vervloeiing in dit Cahier geïdentificeerd en de consequenties daarvan voor de politie beschouwd.

Cahier 45: Herinneren en vergeten in de politie

december 2017, Jg. 2017/4

Editoren: **Guus Meershoek, Margo De Koster, Paul Ponsaers, Bob Hoogenboom**

'The past is never dead. It's not even past.' Met deze woorden van William Faulkner als leidraad gaan we in dit Cahier op zoek naar de aanwezigheid van het verleden in de huidige politiezorg. Wie de evaluatierapporten leest die al meer dan dertig jaar met enige regelmaat over veelal ontspoord politioptreden worden uitgebracht, treft vaak dezelfde aanbevelingen aan. Vloeiit ervaring dan zo snel weg uit de politie? Heeft de organisatie dan zo weinig lerend vermogen? Tegelijk bijten politiemangers telkens weer hun tanden stuk op de taaie structuren in de politie waarna zij oproepen tot een cultuuromslag. Onderzoekers rekenen ingesleten gewoonten al gauw tot de cultuur van de werkvloer. Toch blijken zulke ondoorgroefde verschijnselen vaak een redelijke ontstaansgrond te hebben die hun voortbestaan wellicht niet rechtvaardigt maar wel begrijpelijk maakt. De achterliggende gedachte van dit Cahier is dat kennis van het verleden de politie in staat stelt om beter in te spelen op nieuwe vraagstukken en onderzoekers om meer van het functioneren van de huidige politie te begrijpen.

Cahier 46: Dienstverlening door de politie februari 2018, Jg. 2018/1**Editoren: Lodewijk Gunther Moor, Jan Terpstra, Tom van den Broeck, Antoinette Verhage**

Van oudsher is dienstverlening door de politie aan burgers een belangrijke taak van de politie. In dit Cahier Politiestudies staat de vraag centraal wat de actuele betekenis van dienstverlening door de politie is. Het gaat daarbij om dienstverlening in brede zin: in ontvangst nemen van meldingen, opnemen van aangiften, verschaffen van informatie, maar ook het verlenen van allerlei soorten hulp aan burgers. Omarmt de politie dienstverlening nog wel als een essentieel element van haar werkzaamheden? Klopt het dat bij de politie de neiging bestaat om de afstand tot burgers te vergroten? Wat zijn de gevolgen van het verminderen van face-to-face contacten tussen burgers en politie voor de dienstverlening? Brengt dit een verschraving van de informatie die de politie tot haar beschikking heeft met zich mee? Of getuigt het vooral via internet stroomlijnen van contactmomenten juist van inzicht in de huidige verhoudingen tussen overheid en burgers? Wat zijn effecten van de multichannelstrategie in Nederland waarbij de politie er op aanstuurt de contacten met burgers vooral via internet te laten lopen (als dat niet lukt via de telefoon, vervolgens via de balie en in het uiterste geval met een bezoek aan huis)? Is het verstandig dat de Belgische politie dit voorbeeld volgt?

Cahier 47: Evaluatie van de politie mei 2018, Jg. 2018/2**Editoren: Elke Devroe, Maarten van Craen, Nicoline Kop, Lex Cachet**

In België werd de politie in 1998 hervormd (Wet op de Geïntegreerde Politie). Ruim tien jaar later verscheen het Panopticon libri rapport 'Tien jaar politiehervorming' (2010) (Bruggeman, Devroe & Easton) met een kritische academische reflexie over de verschillende onderdelen van de hervorming. Kon ze geslaagd genoemd worden of bleven bepaalde aspecten onderbelicht? Deze publicatie toonde aan dat werk gemaakt werd

van de institutioneel-organisatorische aspecten, maar wel nog werk op de plank lag voor aspecten als maatschappelijke inbedding, de bredere contacten met het maatschappelijk middenveld, de academische wereld en de burger. Ook Nederland kende een ingrijpende hervorming (2012). Politie werd geherstructureerd tot één corps, met één stuurman en slechts tien eenheden. Enkele wetenschappelijke onderzoeken toonden aan dat de positie van de wijkagent werd uitgehold en men moet blijven waken over belangrijke COP principes als maatschappelijke inbedding, accountability en empowerment. In dit Cahier wordt zowel de Belgische als de Nederlandse politiehervorming onder de loep genomen vanuit diverse uitgangspunten. Het Cahier beperkt zich tot de publieke politiefunctie, en gaat niet in op het bredere policing. Verschillende thema's komen hierbij aan bod zoals de COP-werking, de noodzaak aan objectieve evaluatie-instrumenten, professionalisering/professionaliteit van de politie en een visie voor de politie van de toekomst.

Cahier 48: Opleiding & Onderwijs van de politie september 2018, Jg. 2018/3**Editoren: Sofie De Kimpe, Eddy Van Daele, Henk Huisjes, Annika Smit**

Politieonderwijs, zowel in Nederland als in België, draagt nog sterk kenmerken van een bedrijfsopleiding, waar de nood tot scholing en nascholing bepaald wordt vanuit bedrijfsprocessen. Ook is er de overtuiging dat het opleiden van politiemensen vooral moet gebeuren vanuit 'ervaring' en dat de werkpraktijk zelf de beste garantie biedt voor het leren van het politievak. Dat kan op gespannen voet komen te staan met kenmerkende ontwikkelingen in onze huidige complexe maatschappij (globalisering, digitalisering, netwerkvorming) en de toenemende instroom van hoger opgeleiden in de politieorganisatie. In dit Cahier willen we vooral inzicht verwerven in 'de staat van het politieonderwijs' in België en Nederland, welke ontwikkelingen zich de afgelopen jaren hebben voorgedaan, en waarom het zo moeilijk blijkt om tijdig mee te bewegen met de uitdagingen van

het moment. Hierbij schenken we ook aandacht aan vraag of de socialisatie van de politiestudent in het politieberoep gewijzigd is sinds een aantal grote of meer kleine hervormingen in het politieonderwijs? Met andere woorden, welke hervormingen werden er doorgevoerd en welk effect hebben ze gehad op de socialisatie in het politieberoep Hoe zouden we dit socialisatieproces kunnen versterken? Wat zijn richtingen 'waartoe' het politieonderwijs zou kunnen of zou moeten evolueren om de socialisatieprocessen te versterken?

Cahier 49: Glocalisering december 2018, Jg. 2018/4**Editoren: Arjen Schmidt, Timo Kansil, Paul Ponsaers, Willy Bruggeman**

De politie wordt in toenemende mate lokaal geconfronteerd met veiligheidsproblemen die een (verre) buitenlandse oorzaak hebben. Denk bijvoorbeeld aan criminaliteit die zich rond havens concentreert, maar ook aan cybercrime en terrorisme. De drijvende krachten achter dit proces van glocalisering zijn de toenemende mobiliteit (stromen van mensen, goederen, geld, informatie en ideeën), het internet dat de plaats ongebondenheid faciliteert en de forse toename van communicatietechnologieën. In dit Cahier onderzoeken wij hoe de politie de gevolgen van glocalisering het hoofd biedt. Vragen die aan bod komen zijn: Hoe manifesteren problemen zich lokaal? Wat is de rol van kruispunten als havens en wereldsteden? Zijn bestaande samenwerkingsverbanden als Europol en Interpol nog voldoende geëquipeerd om met de veranderende dynamiek om te gaan? En hoe kan politiesamenwerking internationaal op politiek niveau gefaciliteerd worden?



Voor uitgebreide inhoudsopgaven, meer informatie of bestellingen: www.maklu.eu • info@maklu.be

Bestelformulier

Lees de Cahiers Politiestudies zoals U het wil, met een abonnement naar Uw keuze:

Naam
 Instelling/bedrijf
 Adres
 Postcode Plaats

Bestelt:

- | | |
|--|-------------------|
| <input type="checkbox"/> CPS folio (4 gedrukte cahiers vanaf lopende jaargang) | €115,00 incl. btw |
| <input type="checkbox"/> CPS online (Online toegang tot alle cahiers vanaf 2010) | €195,00 excl. btw |
| <input type="checkbox"/> CPS folio & online (4 gedrukte cahiers vanaf lopende jaargang + Online toegang tot alle cahiers vanaf 2010) | €195,00 excl. btw |

Prijzen excl. verzendkosten.

Datum Handtekening

Wilt u uw huidig folio-abonnement omzetten?

Heel eenvoudig: bel, fax of mail naar Maklu.

FAX NAAR 03-233 26 59
 OF PER POST NAAR: MAKLU-UITGEVERS
 SOMERSSTRAAT 13-15, 2018 ANTWERPEN
 VOOR NEDERLAND: FAX 055 522 56 94
 POST: MAKLU BV,
 KONINGINNELAAN 96, 7315 EB APELDOORN